

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Thomas Cook Belgium NV

Verwerende partij: Thurner Hotel GmbH

Dictum

Artikel 20, lid 2, van verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en van de Raad van 12 december 2006, tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 936/2012 van de Commissie van 4 oktober 2012, moet aldus worden uitgelegd dat het in omstandigheden zoals die van het hoofdgeding, eraan in de weg staat dat een verweerder, aan wie overeenkomstig die verordening een Europees betalingsbevel is betekend, om heroverweging van dat bevel verzoekt met het argument dat het gerecht van oorsprong zich onterecht bevoegd heeft verklaard op grond van gestelde onjuiste informatie die door de verzoeker is verstrekt in zijn aanvraagformulier voor dat betalingsbevel.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol — Zweden) — Skatteverket/David Hedqvist

(Zaak C-264/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 2, lid 1, onder c), en 135, lid 1, onder d), tot en met f) — Diensten onder bezwarende titel — Inwisselen van de virtuele valuta „bitcoin” tegen traditionele valuta’s — Vrijstelling]

(2015/C 414/08)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteverket

Verwerende partij: David Hedqvist

Dictum

- 1) Artikel 2, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat handelingen zoals die aan de orde in het hoofdgeding — die bestaan in het inwisselen van traditionele valuta’s tegen eenheden van de virtuele valuta „bitcoin” en omgekeerd, die worden verricht tegen betaling van een bedrag dat overeenkomt met de marge die ontstaat uit het verschil tussen de prijs waarvoor de betrokken marktdeelnemer de valuta’s koopt en de prijs waarvoor hij deze verkoopt aan zijn klanten –, diensten onder bezwarende titel in de zin van deze bepaling vormen.
- 2) Artikel 135, lid 1, onder e), van richtlijn 2006/112 moet aldus worden uitgelegd dat diensten zoals die aan de orde in het hoofdgeding — die bestaan in het inwisselen van traditionele valuta’s tegen eenheden van de virtuele valuta „bitcoin” en omgekeerd, die worden verricht tegen betaling van een bedrag dat overeenkomt met de marge die ontstaat uit het verschil tussen de prijs waarvoor de betrokken marktdeelnemer de valuta koopt en de prijs waarvoor hij deze verkoopt aan zijn klanten –, van de btw vrijgestelde handelingen vormen in de zin van deze bepaling.

Artikel 135, lid 1, onder d), en f), van richtlijn 2006/112 moet aldus worden uitgelegd dat dergelijke diensten niet binnen de werkingssfeer van deze bepalingen vallen.

⁽¹⁾ PB C 245 van 28.7.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Zaak C-277/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Belasting over de toegevoegde waarde — Zesde richtlijn — Recht op aftrek — Weigering — Verkoop door een als niet-bestaande beschouwde entiteit)

(2015/C 414/09)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Dictum

De bepalingen van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/38/EG van de Raad van 7 mei 2002, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, volgens welke een belastingplichtige het recht wordt geweigerd op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde die is verschuldigd of is voldaan over aan hem geleverde goederen, op grond dat de factuur is opgesteld door een marktdeelnemer die, gelet op de in deze regeling vastgestelde criteria, moet worden beschouwd als een niet-bestaande marktdeelnemer en de identiteit van de daadwerkelijke leverancier van de goederen onmogelijk kan worden vastgesteld, tenzij aan de hand van objectieve gegevens en zonder dat van de belastingplichtige wordt geëist dat hij controles verricht waartoe hij niet verplicht is, is aangetoond dat deze belastingplichtige wist of had moeten weten dat deze levering deel uitmaakte van fraude ter zake van de belasting over de toegevoegde waarde, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — New Media Online GmbH/Bundeskommunikationssenat

(Zaak C-347/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2010/13/EU — Begrippen „programma” en „audiovisuele mediadienst” — Vaststelling van het hoofddoel van een „audiovisuele mediadienst” — Vergelijkbaarheid van de dienst met televisie — Opname van korte video’s in een onderdeel van de website van een dagblad op internet)

(2015/C 414/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof